

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ चरणाचिनावधुंडुळ ॥ अनन्यशरणसकळ ॥
तारितक्काळचरणानुरागें ॥ ६४ ॥ ते महापुरुषश्रीचरण ॥
शरणं गतां सिनीजशरण ॥ ज्याचे सनकां दिकांध्यानः
अप्तिवंदनसद्भावें ॥ ६५ ॥ आगाधचरणाचे महिमाण ॥
वाणितां पडिले वेदांमौन ॥ ब्रह्मासदासिव आपण ॥ क
रितां स्तवन तटस्तळे ॥ ६६ ॥ आगम्य अतर्क्यश्रीचरण ॥
आणोणि ब्रह्मदिक इज्ञान ॥ साष्टांगें अप्तिवंदन ॥ करु
णियां स्तवने करिले ऐसें ॥ ६७ ॥ श्लोक ॥ ह्यक्कासुदुस्सज
सुरेसितराजलक्ष्मी धर्मिष्ठ आर्यवचसा यदगादरण्यं ॥

(2)

मया प्रगंदयिषितमन्वधावदं देमहापुरुषतेचरणारविंदं ॥३४॥ टिका ॥ जेराज
 श्रीयेकाकारणं ॥ अमरलोचनगतमने ॥ तेराजश्रीरामेस्यागणें ॥ वचनाकारण
 पितयाच्या ॥६८॥ श्रीरामधर्मिष्ठचोख ॥ पिचवचणप्रितिपाकक ॥ उद्धटरा
 जेसांडुनिदेख ॥ निघेयेकायेकवनवासा ॥६९॥ वणवासाचरणिजातां ॥
 सवेधेतलिप्रीयासीता ॥ तेणेंबोलेश्रिकामता ॥ सर्वथाश्रोतानमनाविः
 ॥७०॥ तरिकेवळस्त्रिनकेसीता ॥ तेनिजपत्नजाततत्ताता ॥ साडुनिरा
 ज्यभोगांसमस्तां ॥ स्वेवेच्यानिस्यार्थावनाआलि ॥७१॥ राजिअसतार
 घुविरे ॥ दास्येदासांवांटलेआधीकारें ॥ तेमियेकलियेकसुरें ॥ सेवा
 वनांतरेआवधिकरिण ॥७२॥ तेसेवायावियाहाता ॥ सकंठसेवेच्या
 निजस्यार्था ॥ यालागिचरणचालिसीता ॥ आलितसतावनासि ॥७३॥

॥३३॥

॥३३॥

२४

पैसियामनोगतसद्दावा॥ वनाञ्जलिकूरावयासेवा॥ श्रीरामज्जाणेशक्तभा
वा॥ येरां देवां दानकळे॥ ७४॥ निजभक्तांचेमणागत॥ जाणतायकरघुनाथ॥
कां श्रीरामसेवेचास्यार्थ॥ जाणतिनिजभक्तभजनानंद॥ ७५॥ सगवद्
जनांचेंसुख॥ भक्तजाणतिभाविक॥ भावेंविणभजणसुख॥ जनोकरव
सर्वांसि॥ ७६॥ प्रणभाविकभक्तसिता॥ हेकळेलसेरघुनाथा॥ याळगि
तिचियावचनार्था॥ होयेधावतामृगामागे॥ ७७॥ माइकमृगाचेंसुखे
जाण॥ जह्निजाणेरघुनंदन॥ तह्निचभक्तलळेपाळणे॥ करिधावणे
मृगामागे॥ ७८॥ बाळकाचेणिछंदेंजाण॥ जेविमांउलिताचआ
पण॥ तेविमाया मृगिंधांवन॥ करिरघुनंदननिजभक्तवाक्य॥ ७९॥
भलेतैसेंभक्तवचण॥ मिथ्यानह्णेरघुनंदन॥ याळगिनिजचरण

3

॥३४॥

धावन॥ करि आपण मृगामागें॥ ८०॥ जो रामुवान्नराच्या गोटी॥ ऐकतां वि
कलून धरि पोटी॥ तो सितेच्या वचणासाठी॥ धावे मृगा पाठिं नवल
काये॥ ८१॥ एवं भक्त वाक्ये उठा उठि॥ जो पाइं धावे मृगा पाठिं॥ ज्याचे
चरणे पुष्पनुकुटि॥ वंदिति मुकुटि सिंहादि सर्व॥ ८२॥ तो मृगामा
गें धावता जाण॥ पावण केल पाषाण॥ त्याच्या चरणा अनन्य शरण॥
जसि वंदेणें सद्भावें॥ ८३॥ एवं माहापुरुषाचे चरण॥ आसि वंद
ने करिति स्तवन॥ कळुगी कर्तने जाण॥ परम पावण नित्य मुक्त॥
॥ ८४॥ श्लोक॥ एवं नु युगाभ्यां भगवान् युगवर्तिनि॥ मनुजैरिज्यते रा
जं छ्रेयसामीश्वरा हरिः॥ ८५॥ टिका॥ एवं कृतायुग कळुगी वरि॥ यहि
नामी रूपी अवधारि॥ तै सद्भावें अंतरी॥ भजि जे अहनि निश्चितार्थ॥ ८५॥

॥३४॥

३४
या माजिकठ युगाचिथोदि॥ वानिजे सरानि रूषि श्वरि॥ जेथे हरि कीर्तना
वाद्दि॥ मुक्ति च्यादि वोक गण्य॥ ८६॥ श्लोक क किं सभा जयं सार्थाः गुणरू
सारभागिनः॥ यत्र संकीर्तने नैव सर्वः सार्थाः किल भवते॥ ८७॥ टिका॥ अव
धारिराया सर्वज्ञा॥ धन्य धन्य कक युग जाणा॥ जेथे सर्व सार्थ हरि कीर्तणा॥
नाम स्मरणा साटि होति॥ ८८॥ कक युगिंदो राबहुत॥ केवि कीर्तण होय स्या
र्थ॥ तेथे दोरा सांगे गुण जे घेत॥ तेनि स मुक्त हरि कीर्तने॥ ८९॥ ककि च्या गु
णा ते जाणते॥ नामें मोक्ष जोडे येथें॥ जाणोणि करिति कीर्तना ते॥ ते
जाणनि श्री तेनि स मुक्त॥ ९०॥ हरि कीर्तनें श्रद्धा चितन॥ दोरा सांगे गुण
संग्रंत॥ ऐसे सार भागि कक युगांत॥ पर मुक्त हरि कीर्तनें॥ ९१॥ कक यु
गिंदे चि सार॥ नाम स्मरावे निरंतर॥ करिताना माया निज गजर॥ ते मु

५
 तनरन्तपनाथा॥९१॥ श्लोक॥ समतिचा॥ ध्यायन्सुतेयजन्यरैस्त्रेतायां
 दापरचयत्॥ यदामेति तदा प्रोक्तिकौ संकीर्णकेशव॥९२॥ टिका॥ स्तु
 ता युगिसमदमादिसाधन॥ त्रेता युगि वेदात्त यज्ञ॥ द्वापारिं जागमात्त
 प्रजन॥ तां त्रिकविधानविध्यत्॥९३॥ या परि त्रेता युगिं जाण॥ परम
 संकटसाधना॥ करितां हि परिमना॥ जणुमात्रजाणा उपरमुनके॥९४॥
 ते अवधिंच साधने॥ कळिलजविलि कर्तणे॥ जेथ गाताना चलो जाणें॥
 वश्यकरण परमात्मा॥९५॥ आखरें हृदय लिखणें॥ ऐकता गोवकांचे गाणें॥ देवो
 भुल्ला सर्व प्राणें॥ त्यां संवेनाचणें स्थानें॥९६॥ देहाकां देगापाळा॥ या आ
 रुषांना माचाचाळा॥ घेउनि गर्जति वेकां वेकां॥ तेण घन निकसुख पावे॥९७॥
 तेणें सुखाचे नि संतोशें॥ देवो परमानें देउलासे॥ एवं सकळ युगिं कीर्तन

सवे॥ भक्तजनयासें उद्धरि॥ ९७॥ कीर्तन अवर्तन मेळिं॥ जळति पापाच्या
वडवाळि॥ तेणें भक्त उधरत काळि॥ हरिनाम मेळिं दादुगा॥ ९८॥ कळ
युगिंदे चिथारि॥ नामसंकीर्तनावाळिं॥ चहुवर्णा मुक्त करि॥ तेथे न वि
चारि सि श्रद्धा॥ ९९॥ कीर्तणे स्वधर्म वाटे॥ कीर्तणे चित्त शुधी जोडे॥ कि
र्तनें परब्रह्म जांतुडे॥ मुक्ति कीर्तना पुढे लजे निजाये॥ १००॥ कीर्तना
ने देव्यादि मुक्ति॥ हरि भक्त ते वरुं येति॥ भक्त त्या तें उपेक्षीति॥ लक्ष्मि पा
याला गिति दास्ये॥ १०१॥ एकदिक कळयुगा प्रति॥ कीर्तनाचि परम स्या
ति॥ राया जाणतु निश्चिती॥ विकल्पु चित्तिं इरणें धरिसि॥ १०२॥ केल त्रे
लदा पारसि॥ निरोधनादिना मासि॥ कळयुगिना मासि॥ व्यादि मु
क्ति दासि स्वये होति॥ १०३॥ श्लोक॥ नृक्षतः परमो लोको देहिनां भ्राम्य
तामिह॥ यतो विंदेत परमां शान्तिं नश्यति संसृतिः॥ १०४॥ टिका॥ जे जन्म मरणांचां

अवर्ति॥ पडिले संसारिं सदा भ्रमति॥ त्या प्राणियांक कळयुगा प्रति॥ कीर्तणे गति रा
 पनाथा॥ ४॥ कळयुगि किर्तना सादि॥ संसारा का दुनिकांदि॥ परम शांति स्वर
 संतुष्टि॥ पडिलि मिठि परमानंदि॥ ५॥ ऐसा कीर्तनि परम लाभ॥ त्रिपातां स्वर
 नर नरां दुर्लभ॥ तो कळयुगि जाला सुलभ॥ याला गि सभा ग्याला भूत हरी की
 र्तेनी॥ ६॥ कीर्तना स्तव च्या हि मुक्ति॥ भक्ता पारिं वोळ गति॥ देन घडे कोण ही
 झणति॥ ऐक ते स्थिति नृपनाथा॥ ७॥ कीर्तनी हरि नामा च्या पाठा॥ तेणें दे
 वां संतोषु माटा॥ वेगें सांडुनि वैकुंठा धावे जवचटा कीर्तना माजि॥ ८॥
 जेथे राहिला यदुनायक॥ तेथें चिये वैकुंठ लोक॥ याला गि मुक्ति सिंजलो
 लिंक॥ कीर्तने देख पावति भक्त॥ ९॥ नाम किर्तन निज गज रीं॥ भक्तां नि
 कट धावे श्री हरि॥ तेचि समि पता मुक्ति वरि॥ भक्तां चां धरिं हरि किर्तने॥ १०॥
 कीर्तणें तो बला अधक्ष ज॥ भक्ता प्रतक्ष गरुड ध्वज॥ श्याम पित वास चतुर्त्त

॥१५॥

॥१५॥

SA

ज॥ ते ध्यान सह जठ सावे ॥११॥ भक्त किर्तन करि जेणें ध्यानें ॥ ते ध्यान दृढ सावे म
नें ॥ ते को देवा चिनि जचिनें ॥ भक्त पावणें संपुर्ण ॥१२॥ श्याम चतुर्भुज पितांबर धा
रि ॥ राख चक्रादि आयुध करि ॥ हे स्वरूप ता भक्ता ते वारि ॥ कीर्तन गजरि भा
कानि ॥१३॥ ते को देव भक्त समान ॥ सम अवैव समान चिन्ह ॥ भावें करितां ह
रि कीर्तन ॥ ये कहें महिमान हरि भक्तां ॥१४॥ भावें करितां हरि कीर्तन ॥ तेणें सं
तोषे जना देन ॥ उभय ताप डे अकिं गण ॥ मीटि परतोन सटेना ॥१५॥ ते को
सबाहे अश्रयंतरि ॥ देव प्रकटे चराचरि ॥ दुजे देखे वासंसारि ॥ सर्वथा
उरि उरेना ॥१६॥ वृत्ति स्थानं दिनी मरु ॥ परतोनिक दान के भीन ॥ साया
ज्य मुक्तियाना वप्रण ॥ तेथे दुजे पण असेना ॥१७॥ ऐसिलो दुनिपूण सा
युज्यता ॥ तोऊं करि हरि कथा ॥ ते कथे चित लीला ॥ जीवां समस्ता अति प्रि
ये ॥१८॥ या परि हरि किर्तण पारि ॥ आदि मुक्ति होति दासि ॥ भक्त ला

धलेहरीजननासि॥सर्वथामुक्तिसिनेयेति॥१९॥ एवंयोगयागादिलपसाद्वने॥
 पोरटिकेलिहरिकिर्तणे॥कक्युगिंनामस्मरणे॥जडउदरणेहरिकीर्ति॥२०॥
 श्लोक॥क्षतादिमुप्रजाराजनकाकाविद्यंतिसे॥११॥ककौस्वल्भविष्यंति
 नारायणपरायणाः॥३८॥टिका॥कीर्तनासाटिच्याहिमुक्ति॥हरिचिकक्यु
 गिंमुख्यभक्ति॥याजगिद्रुद्रादिकदेवपंक्ति॥जन्मछितिकक्युगिं॥२१॥जेथि
 च्याजन्मदेवासिकाम॥तथक्षतादियुगिचैउत्तमोत्तम॥प्रजाभवस्यवा
 छितिजन्म॥कीर्तनधर्मनिजपजना॥२२॥जेतत्रेतजाणिहापार॥येथि
 लहिमुख्यनर॥कक्युगिंजन्मतसर॥निरंतरवाछिति॥२३॥तेचैलोकक
 रितिगेठि॥च्याहिपुरुशार्थकिर्तनासाटि॥कक्युगिंदेमहिमामोडि॥ध
 न्यधन्यष्टष्टिकक्युगिं॥२४॥जेअसतिलधन्यभागी॥तेजन्मपावतिक
 क्युगिं॥ऐसेककिच्याजन्मालागि॥नरसुरउरंगीउक्तेठा॥२५॥तराव

यादिनजने॥ कळिमाजि श्रीनारायेणें॥ नामछें दिभवबंधने॥ तारि हरिकीर्तनें सर्वसि॥ २५
यालागि कळिमाजि पांढिं॥ अथा हरिकीर्तनाचो ठायिं॥ जनतरतिस्तुखोपायिं॥ संदे
हनादि नृपनाथा॥ २६॥ कळयुं गिबहुसालनर॥ होतिल नारायेणपर॥ भक्तिचें भो
जवित्र॥ स्त्रिद्रमाजविलि॥ २७॥ श्लोक॥ सचिक्कचिमहाराजद्राविडेपुचभारिनाः
ताम्रपर्णिनदीयत्रसुतमाळपयश्विनि॥ २८॥ कावेरिचमहापुण्यप्रतीचीचम
हानदी॥ येपिबंतिऊकंतांसांमनुजामनुजेश्वर॥ २९॥ प्रायोभक्तावगवतिवासु
देवमळाशयाः॥ ३०॥ टिका॥ विषेषेंद्राविडे शाचाठांइ॥ अतिशयेभक्तिवाढेकपा
हिं॥ तेथहितीर्थविषषेंभूइ॥ तेतेंठाइअतिउकठा॥ ३१॥ ताम्रपर्णिचांतिरिं॥ भ
भक्तिचिअगाधभोरि॥ सुतमाळेचोपरिसरिं॥ उछायकमिहरिभक्तिनादे॥
३२॥ नीर्मळजळपयेश्विनि॥ तियेपयप्राशनी॥ वृतिवाढेहरिचरणि॥
३३॥ गवळजनिदृढबुद्धि॥ ३४॥ देखताकावेरिचिथडि॥ पळतिपां पांचियो

कोदि॥ जेथ श्रीरंगवसे आवडि॥ भक्ति दुथडि उड्डटनादे॥ ३२॥ प्रतीचि माजि दे
 लांबुडि॥ चित्त श्रद्धि जोडे जोडि॥ भजन वाढे चढो वाढि॥ भक्ति चि मुटि वेकं
 ठिं भव॥ ३३॥ पै के नर चंडा मणि॥ यापंचन दिचांति र्थ स्नानि॥ अथ वा पय प्राशनी
 भगवद्भुजनि दट बुद्धि॥ ३४॥ याति र्थो चें केलियां दर्शण॥ तेणे कळिमळ
 क्षाकण॥ केल्या आप्राप्तान॥ भगवद्भुजने उल्कासे॥ ३५॥ दर्शन स्पशे न स्ना
 न॥ याति र्थो चें करितां जाण॥ वासुदेविनि मळ भजन॥ निसनु तन दट वाढे॥ ३६॥
 यापरिते भगवद्भुज॥ तेरुण च यासिनि मुक्त॥ सुरनर पितरां पंगिस्त॥ हरिभ
 त्तकदान केलि॥ ३७॥

७५
उद्भटनादे॥३१॥ प्रतिविमजि देतां बुडिः वितथु द्विजोडे जोडिः सजनवाडे जे
वडिः सत्तिविगुडि वैकुंठि उप्ते॥३२॥ ऐकें नरचुडामणिः यां पंचनदिचां तिथि
स्नानिः अथवा पय प्राशानिः सगवद्जननि दृढबुधि॥३३॥ यां तिथिं चिं केल्यां
दरुषणः तेलें कळिमळ रक्षा अणः केल्यां स्नान पय प्राशानः सगवद्जन उल्हा
स॥३४॥ दर्पन स्पर्शन स्नानः यां तिथिं चिं करितां जाणः वासुदेविं निर्मळ सज
नः निसुत्तनः दृढवाडे॥३५॥ या पारजे सगवद्भक्तः तैसा त्रयानिर्मुक्तः सुर
नर धितरां पंगीस्तः हरिपत्तन दानकृति॥३६॥ श्लोक॥ देवर्षिभुतास्पृष्टा
पितृणां न किं करोनाय मृष्टि रजन्॥ सर्वात्मना यशारणं शरणं गतो मुकुंदं
परिहृय कर्तुं॥३७॥ टीका॥ शरणगतां निजशरणः मुकुंदाचे श्रीचरणः सदा

वेंरिद्याल्योवाशा जन्मपराणबाधीना ॥३७॥ जेयबाधिन जन्मपराण तेय मृत
 आप्तैरुषिपितृगण सांच्यारुण कापाडु कोण तेजाले उत्तिर्ण मग वद्भजन ॥३८॥
 जोविनटला हरिचरणिः तोकोणहांचानवेरुणि जेविपरसाविचियेमिळणिः
 लोठकाळेपणि निर्मुक्ता ॥३९॥ सकेषापांपासुनिः सुदिजेजेविगंगास्नानिः ते
 विविनटला हरिचरणिः निर्मुक्तवैरुणिः मग वद्भक्ता ॥४०॥ मावेंकरितां म
 गवद्भक्तिः सकळपितर उद्भरतिः रुषेश्वरांनिस हृष्टिः मग वद्भक्तिः स्नानंदे ॥४१॥
 स्नानंदे मग वद्भक्ति तेणें सर्व सुखे होतिः पुत्रें केल्यां मग वद्भक्तिः आप्त
 उद्भरति मातापितरें ॥४२॥ सकळ देवांचा नियंताः अतिउत्तम सें सातें म जतां
 देवरुणाचीवर्ताः मग वद्भक्तां बाधिन ॥४३॥ ज्यासि अनन्य मग वद्भजन ते

कदनकृतिकर्मोधिः कर्मज्पावे अने अधिनः हा हरिसिधारणजे आत्मा ॥ ४४ ॥
तो नके कर्मोचा सेवकः नके वेदांचा पायिकः नके प्रादुतांचा रेकः अनन्यमा
विकहरिमत्मा ॥ ४५ ॥ जो हरिचा शरणगतः तो कोणहांचानके अंकितः कर्मो
र्मितो अलिप्तः निय निमुक्तरूपात्रयासि ॥ ४६ ॥ वासुदेवो सर्वभूतिः हे दृढवत्ता
वे प्रतितिः या लागी अलिप्तकर्मगतिः सकलरूपानिमुक्तिः भगवद्भक्त ॥ ४७ ॥
श्लोक ॥ स्वपादभूषणं भजतः प्रियस्य सुत्कन्य भावस्य हरिपरे शः ॥ विकर्म
यत्रोत्तितं कथं विद्मोति सर्वदृढदयान्ति विष्ट ॥ ४८ ॥ टिका ॥ सांनुनिदेहिच्या
अभिमानाः सुजुनिदेवतांतरं भजनाः जो अनन्य शरण हरिचरणं ॥ ते कर्म
बंधना नाकळति ॥ ४९ ॥ यापारेजो अन्यनं शरणः तो विहरिसी पढियंता पुढीः ॥

हरि

७

वेदप्रियां कर्मबंधनः स्वप्निहिं जाणः स्पर्शानेकेशौ ॥ ४५ ॥ राया ह्यंशसि सगवद्
क्तः विहितकर्मि नित्यनिर्मुक्तः तेजहिं विकर्म आचरतः तहिं प्रायेऽस्मिन्तः न बाधि
मक्ता ॥ ४५ ॥ जेविपं चाननत्वेपिले नक्वेमदगजावेदिलेः तेविहरिप्रियिं विक
र्मकेलेः सासिनक्वेबांधले येमावेनि ॥ ५१ ॥ स्मरतां येकहरिचें नामः महापा
तक्यावेदिये ममाहरिचे पाठियं ते परमः सांचें विकर्म ये मुकेविदं डि ॥ ५५ ॥ अ
शंका ॥ वेदाज्ञाविच्छुविपरमः वेदेविहिते धर्माधर्मः फलविचरतां वीकर्म आ
केविवेदाज्ञाने मः न बाधिसांसि ॥ ५३ ॥ जेवि रायाचा सेवक आत्त तो द्वार पाळ
नवे अंकितः ते परायाचा पाठियंता सुतः सांचा पंगीस्तः तो केवि होये ॥ ५६ ॥
हरिनामत्वे ज्यसि स्मरणः वेदुसांचे वंदि चरण मां जो हरिचा पाठियंता फुर्हा

१५

सासिवेदविधानकदानवाधि॥५५॥ सक्तां पासुनिविकर्मस्थितिः कदानघडेगा
कल्प्यतिः अवचटे घडल्यादैवगतिः सा कर्मनिर्मुक्तिः अचतस्मरणं॥५६॥
बायुनशके कर्मा कर्म ऐसा कोण भागवत धर्मः ते सक्तिचें निज कर्म उत्तमोत्तम
वधारी॥५७॥ सज्जुनियां देहाभिमान बोधिः सर्वे फूति हरि सक्ति गाढिः तो कर्मा क
र्म पायें रगडिः मुक्ति पाये सा डि निज केशि॥५८॥ तो ज्या कडे दुर्पाहेः सा ये निद
ये सवसयः तो जेथ सणें राहेः तेथ राहे लव लाहेः फूति मुक्ति हरि चि॥५९॥
सा ये नि अनुग्रहें करिः देवो प्रकटे दिना चां अंतरिः सा व्या कर्मा कर्म निबो
हारिः स्वये श्री हरिः करि स्वये॥६०॥ जे विप्रकट ल्यां दिब मलिः ओं धार जाये प
ळोनिः समुप्रकट ल्यां दृढ य सुवनिः कर्मा कर्मा धुणिः सह जें वि॥६१॥ सग वंता

विनामक्तिः याविनामंपरमप्रतिः पतिपासिं व्याहृमुक्तिः दासिखेवसति
 नृपनाया ॥ ६५ ॥ आधिकेनिपक्तिविपुर्णस्थितिः रोमाचितजालान्यतिः आ
 नंदाश्रनयेनियेतिः सुखावल्पावृत्तिदुल्लु ॥ ६६ ॥ सांगतां विदेहाविस्थितिः नार
 दुसुखावेनिजवितिः तोउल्लामेवसुदेवाप्रतिः सांगेसमाप्तिरिति हासावि ॥ ६७ ॥
 ग्लोदु ॥ नारदोवाच ॥ धर्मान्नागवतानिष्ठं च सासमिथ्येष्वरः ॥ जयन्तेतत्रे
 ससिपमवप्रति ॥ ६८ ॥ ठिक ॥ आवेकरितोममवप्रतिः सकलपितरुद्धतिः सुषे
 च्चसंनिसुहृतिः मगवप्रतिस्वानदे ॥ ६९ ॥ स्वानंद ॥ नारदुयीति हाससांग
 दुःतेविचिआनंदेदुल्लुः तेणोआनंदेदोल्लुः पातवेमथितः वसुदेवाप्रतिः
 ॥ ७० ॥ यापाश्रयति सुतिः मगवंताविउक्तमक्तिः सांगीतलीपरमप्रतिः

जायतेय
 न्मनिम्
 तः सापा
 ध्यायस
 जयेवा

10A

मिथ्येषा प्रतिः निजबोधे ॥ ६५ ॥ आधिको निस्तु विद्यावचनाः स्मृजाले कीदे
हा व्यामनाः मग अतिप्रतिपुजन जयति नंदना पुजिता जाला ॥ ६७ ॥ अकरो ज
लि अतिविश्रान्तिः तेरो पुजे लागी अतिप्रति विदेहा अस्त उल्हा सुवितिः स्वा
नंदस्थितिः पुजिता जाला ॥ ६८ ॥ पुजे चापरमादरुः जयति नंदन के लाथोरुः आ
णि निजकुलिचाकु ष्णुरुः बशिष्ठ रूपेश्वर पुजिता ॥ ६९ ॥ श्लोक ॥ ततो तद्देसि धीरे
ध्या सर्वलोकस्पश्यता ॥ राजा धमानु पातिष्ठ न्नवां पपरमां गतिं ॥ ४४ ॥ टिका ॥ यत्प
रिते मागवत श्रेष्ठः नवहिजा अतिकरिष्ठः समस्तां देवतां विषष्ट जाले अदृष्टः
उद्गमने ॥ ४७ ॥ ते मागवत धर्मस्थितिः अनष्टुन मगवद्वक्तिः राजा पावला
परमगतिः पूर्णप्राप्तिनिजबोधे ॥ ७१ ॥ मावे क र तां मगवद्वक्तिः देहिं प्रकटे विदेह

स्थितिः तेषां निजन क न्यतिः परमविश्रान्तिपावला ॥ ७५ ॥ श्लोकः ॥ त्वमप्यतान्म
हापागधर्मोन्मावतान्मुतान् अस्थितः अद्वययुक्तो निसंगो यास्य सेपरं ॥ ७५ ॥
सकलमाग्यावियापंति जे य वा कल्यायेति विश्रान्तिः ते वसुदेवा माग्यस्तीति
तुष्माप्रशक्ति किडता ॥ ७५ ॥ वसुदेवा तु सैनिनावेः देवाते वा सुदेवो अणायेः ते
सोनामावे निगोरवेः जनावे आद्यवेः निरसति दोष ॥ ७४ ॥ ये वद्विद्य माग्यावि
माग्यनिधि वसुदेवा तु चित्रिस्थिः तु वा पागवतधर्मो विविदिः आस्तिक
बुधि अरवधारलि ॥ ७५ ॥ अद्वेन केलियां वस्तुस्ववणा मननयुक्तधराविधार
णाते निसं गहे अनियां जाणाः पावसितत द्वाणा निजधामा धासि ॥ ७५ ॥
जयानिज धामा वा वायीः कार्य कारण देनिनाहिः सा परमपदवां गायी ॥ ७७ ॥
निजसुखे पाहिः सुखरूपहोति ॥ ७७ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com